

Ocena

dokumentacji habilitacyjnej, tj. osiągnięcia naukowego oraz aktywności naukowej dr n. med.

**Olgi Troniny – adiunkta w Klinice Transplantologii, Immunologii, Nefrologii i Chorób
Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.**

Informacje podstawowe

Dr n.med Olga Tronina jest absolwentem Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej w Warszawie (obecnie Uniwersytet Medyczny w Warszawie) z roku 1999.

Stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskała w roku 2017 po publicznej obronie rozprawy doktorskiej pt.: „Ocena skuteczności i bezpieczeństwa leków o bezpośrednim działaniu przeciwwirusowym w reaktywacji HCV po przeszczepieniu wątroby” z wyróżnieniem i zamknięciu przewodu doktorskiego.

Jest starannie wykształconym klinicystą o dużym doświadczeniu praktycznym; posiada bowiem specjalizacje z chorób wewnętrznych (2007 r.), nefrologii (2011 r.) i transplantologii klinicznej (2013 r.). W 2015 r. uzyskała certyfikat hepatologa przyznawany przez Polskie Towarzystwo Hepatologiczne lekarzom legitymującym się dorobkiem naukowym i praktycznym w chorobach wątroby.

Ukończyła także podyplomowe studia z zakresu prawa medycznego, bioetyki i socjologii medycyny na Wydziale Prawa i Administracji

Swoją pracę zawodową jako lekarz i nauczyciel akademicki rozpoczęła w 2000 roku, po ukończeniu stażu podyplomowego, w (poprzednia nazwa jednostki) Klinice Medycyny Transplantacyjnej, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych (od 1.10.2023 Klinika Transplantologii, Immunologii, Nefrologii i Chorób Wewnętrznych), Szpital Kliniczny Dzieciątka Jezus, Uniwersyteckie Centrum Kliniczne Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Od roku 2018 kontynuuje pracę jako adiunkt w tej jednostce. W czasie pandemii COVID-19 kierowała Oddziałami COVID ortopedia i COVID nefrologia. Od 2023 r. zatrudniona jest jako konsultant w dziedzinie choroby wewnętrzne w Szpitalu Specjalistycznym św. Zofii — Centrum Medycznym „Żelazna” w Warszawie.

Wiedzę i doświadczenie pogłębiała podczas kilkunastu wyjazdów szkoleniowych za granicami Polski.

Brała udział także czynny w szeregu konferencjach lub kongresach w Polsce jak i za granicą.

Trzykrotnie wyróżniona nagrodami, w tym dwoma - JM Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego i nagrodą ERA-EDTA dla młodego badacza w 2008 roku.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Hepatologicznego i Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego.

Dr Tronina jest niewątpliwie znakomicie wykształconym lekarzem, badaczem i nauczycielem akademickim o dużym doświadczeniu praktycznym dotyczącym także przeszczepiania wątroby.

Podsumowanie i ocena merytoryczna osiągnięcia naukowego będącego podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego.

Osiągnięciem naukowym wynikającym z Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 poz. 478 z późn. zm.); wymogi stawiane habilitantom określone są w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy jest i stanowi ją cykl powiązanych tematycznie pięciu oryginalnych prac zatytułowany: „Eliminacja wirusowego zapalenia wątroby typu C – terapie lekami o bezpośrednim działaniu przeciwwirusowym i działania screeningowe „.

Wszystkie prace naukowe w liczbie 5 zostały opublikowane w renomowanych czasopismach medycznych i co ważne - w każdej z nich Kandydatka jest pierwszym autorem.

Sumaryczna liczba punktów IF za ten cykl wynosi 14,14; liczba punktów MNiSW –570.

Zestaw przedstawionych prac naukowych jest spójny tematycznie i obejmuje publikacje, w których przeanalizowano udział różnych czynników wpływających na skuteczne leczenie przewlekłego zakażenia wirusem zapalenia wątroby typu C szczególnie u chorych z przewlekłą chorobą nerek, po przeszczepieniu nerek jak i po nawrocie zakażenia.

Przewlekłe zakażenie wirusem zapalenia wątroby typu C (HCV) należy nadal do ważnych problemów zdrowia publicznego. To zaskakująca uwaga zwłaszcza w kontekście skutecznych terapii lekami działającymi bezpośrednio na wirusa i powodującymi jego całkowitą eliminację z organizmu osoby chorej. Wprowadzony przed laty program WHO eliminacji zakażenia HCV poprzez rozpoznanie i skuteczne leczenie nie jest niestety realizowany powszechnie na świecie głównie z przyczyn ekonomicznych.

Zakażenie HCV przez lata przebiega prawie bezobjawowo i tylko zainteresowanie własnym zdrowiem skłania chorych do przeprowadzenia badań diagnostycznych w ambulatoryjnej jednostce hepatologicznej. Rozpoczęcie leczenia lekami hamującymi replikację HCV poprzedzone jest analizą wskazań do tej terapii.

Ale też praktycznie bezobjawowy przebieg wirusowego zapalenia wątroby typu C jest częstym powodem opóźnienia leczenia p/wirusowego bowiem osoby chore nie odczuwając żadnych dolegliwości nie badają się. Takie opóźnienie skutkować może rozwojem marskości wątroby, fazy w której skuteczność leczenia p/wirusowego jest nieco mniejsza a i zagrożenie rozwojem nowotworu wątroby większe.

Publikacja nr 1 (Tronina O, Panczyk M, Zarębska-Michaluk D. i wsp.: Global Elimination of HCV-Why Is Poland Still so Far from the Goal? Viruses. 2023 Oct 9;15(10); 2067) dotyczy wiedzy społecznej o powikłaniach przewlekłego zakażenia HCV, ryzyku transmisji, możliwości diagnostycznych i terapeutycznych, a perspektywą podejmowanych działań edukacyjnych.

Badania przeprowadzone u ponad 7000 dorosłych dotyczyły zarówno wiedzy o zakażeniu HCV jak i wyników badań diagnostycznych. Głównym wnioskiem wynikającym z przeprowadzonych badań jest

stwierdzenie, że brak narodowej strategii walki z HCV znacząco utrudnia wykrywanie nowych przypadków, ich kompleksową diagnostykę i skuteczne leczenie.

W publikacji nr 2 (Olga Tronina, Michał Brzdęk, Dorota Zarębska-Michaluk i wsp.: Real-world effectiveness of genotype-specific and pangenotypic direct-acting antivirals in HCV-infected patients with renal failure. *Clin Exp Hepatol.* 2023; 9, 4: 1—15) Kandydatka podjęła niezwykle ważny problem jakim jest ocena skuteczności leczenia przewlekłego zapalenia wątroby typu C genotypowo swoistymi lub pangenotypowymi lekami bezpośrednio oddziałującymi na HCV u chorych z różnego stopnia niewydolnością nerek lub objętych programem terapii nerkozastępczej. Dr Tronina udowodniła wysoką skuteczność obydwu grup leków przeciwko HCV bowiem wyleczono z zakażenia 98% dostępnych ocenie pacjentów. Niewielkie różnice skuteczności terapii dotyczyły chorych zakażonych genotypem 3 wirusa oraz stosowaniem pierwszego, już dzisiaj pomijanego, schematu terapeutycznego.

W publikacja nr 3 (Tronina O, Brzdęk M, Zarębska-Michaluk D. i wsp.: Rescue Therapy after Failure of HCV Antiviral Treatment with Interferon-Free Regimens. *Viruses.* 2023 Mar 4; 15/3, 677) przedstawiono efekty terapii antywirusowej u chorych, u których nie uzyskano wyleczenia stosując leki bezpośrednio hamujące replikację wirusa typu C. Badaniem objęto grupę 120 chorych z zaawansowaną chorobą wątroby. Zmiana leków pozwoliła na uzyskanie wyleczenia u blisko 100% objętych obserwacją. Wyniki tych badań dokumentują znakomity efekt terapeutyczny nowoczesnych leków o bezpośrednim oddziaływaniu na HCV.

Publikacja nr 4 (Tronina O, Durlik M, Orłowska I. i wsp.: Real-world direct-acting antiviral treatment in kidney transplant and hemodialysis patients: the EpiTer-2 multicenter observational study. *Ann Gastroenterol.* 2021;34(3):438-446) to zebrane wyniki leczenia przewlekłego zakażenia HCV chorych ze schyłkową niewydolnością nerek, oczekujących na przeszczepienie nerki i po transplantacji tego narządu. Wykazano wysoką skuteczność, bliską 100%, wyleczeń z zakażenia HCV. Co ważne, leczenie immunosupresyjne i inne nie miało wpływu na skuteczność terapii przeciwwirusowej.

W publikacji nr 5 (Tronina O, Gotlib J, Małkowski P, Jaworski M, Panczyk M. Translation and validation study of the Polish version of the Brief Hepatitis C Knowledge Scale. *PLOS One.* 2020 Jul 9;15(7):e0235764) potwierdzono przydatność polskiej walidacji kwestionariusza międzynarodowego „The Brief HCV Knowledge Scale” (BHCKS), który umożliwia ocenę wiedzy respondentów. W oparciu o uzyskane wyniki badań potwierdzono przydatność tej formy aktywności w opracowywaniu programów edukacyjnych i w ocenie ich efektywności.

Podsumowując, cykl omówionych pięciu oryginalnych prac naukowych stanowi zwartą całość; kolejność zaplanowanych badań, to staranne i logiczne przemyślenia, które opublikowane w regularnych i niewielkich odstępach czasu dowodzą konsekwencji badawczej Habilitantki. Tematyka poszczególnych opracowań związana jest z niezwykle ważnym problemem, tj. terapią przewlekłego zakażenia HCV u chorych w różnej fazie zaawansowania choroby jak i u chorych z zaawansowaną chorobą nerek, względnie po przeszczepieniu nerki. Poszczególne etapy podjętych badań i ich

konsekwentna realizacja dowodzą wyobraźni klinicznej Habilitantki, która analizuje zarówno skuteczność terapii jak i jej ewentualne działania niepożądane.

Niewątpliwie dr Olga Tronina udowodniła umiejętność wyboru interesującego problemu badawczego, wykazała się także zdolnością i konsekwencją planowania badań oraz ich staranną realizacją.

Ocena merytoryczna pozostałego dorobku naukowego

Poza osiągnięciem naukowym będącym podstawą do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego, dr Olga Tronina jest autorem i współautorem 33 oryginalnych prac naukowych spośród których prawie wszystkie zostały opublikowanych w czasopismach Listy Filadelfijskiej; ponadto jest współautorką 20 artykułów poglądowych; 11 opisów przypadków i 29 rozdziałów w monografiach.

Sumaryczna wartość Impact Factor (IF) artykułów pełnotekstowych opublikowanych przez Kandydatkę wynosi 168,271; (bez cyklu habilitacyjnego 154,131); punktacja Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego – 4133 (bez cyklu – 3849). Liczba cytowań według bazy Web of Science - 473; indeks Hirscha według bazy Web of Science – 12.

Pozostały dorobek naukowy Habilitantki konsekwentnie koncentruje się wokół głównego zagadnienia jakim są choroby wątroby, a wśród nich przewlekłe zakażenie wirusem zapalenia wątroby typu C, rak wątrobowo-komórkowy, leczenie przeszczepowe pacjentów hepatologicznych. Ostatnich sześć publikacji tematycznie związanych jest z następstwami zdrowotnymi i możliwościami skutecznej terapii COVID-19.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że dr Tronina realizując badania często współpracowała z innymi ośrodkami badawczymi w Polsce i za granicą.

Tematycznie, publikacje te dotyczą:

- diagnostyki i leczenia wirusowego zapalenia wątroby typu C
- epidemiologii, czynników ryzyka i leczenie raka wątrobowo-komórkowego w populacji ogólnej i po przeszczepieniu wątroby
- zaburzeń metabolicznych i powikłań sercowo-naczyniowych u pacjentów z przewlekłymi chorobami wątroby i po przeszczepieniu wątroby
- kliniki, diagnostyki i leczenia choroby COVID-19 prowadzone w trakcie pandemii

Wśród chorób wątroby, największym zagrożeniem życia pacjenta jest marskość wątroby oraz rak wątrobowo-komórkowy. Możliwości leczenia chorych z tych chorób są dosyć ograniczone i zależne od wielu czynników. Tym większe uznanie należy się Habilitantce, która podjęła to trudne zagadnienie w kilku znakomitych publikacjach.

Efektom bardzo dobrej międzynarodowej współpracy dr Troniny jest współautorstwo w dwóch kolejnych publikacjach opracowanych w ramach programu INTERLIVER.

Ponadto, jest autorką jednego rozdziału w podręczniku, jednej rekomendacji i jednego poradnika dla pacjentów.

Brała udział w realizacji czterech projektów badawczych i dwóch grantów. Jest także ekspertem Polskiej Grupy Ekspertów Niealkoholowej Choroby Słuszczeniowej Wątroby oraz członkiem grupy roboczej European Association for the Study of the Liver — rewizja wytycznych „EASL Clinical Practice Guidelines: Vascular diseases of the liver”.

Podejmowanie przez Habilitantkę trudnych zagadnień zarówno praktycznych jak i naukowych będących zawsze problemem klinicznym i tych stanowiących mniejsze zagrożenie zdrowotne dla ludzi potwierdzają szeroki wachlarz Jej zainteresowań, umiejętność wyboru nowoczesnych, ważnych problemów, konsekwencje badawczą i zdolność bilansowania wyników, które powinny być wykorzystywane w praktyce medycznej. Na podkreślenie zasługuje także umiejętność Kandydatki do współpracy z innymi Ośrodkami.

Ocena działalności dydaktycznej i organizacyjnej oraz informacja o współpracy międzynarodowej

Dr Tronina, od 2018 roku jest nauczycielem akademickim prowadzącym zajęcia dydaktyczne w różnej formie (wykłady, seminaria, zajęcia „ łóżku chorego „ zajęcia fakultatywne) dla studentów roku V i VI kierunku lekarskiego w języku polskim i angielskim. Pozostaje także aktywna w szkoleniu podyplomowym lekarzy jako promotor pomocniczy rozprawy doktorskiej, kierownik specjalizacji z chorób wewnętrznych i wykładowca na kursach doskonalących CMKP. Merytorycznie wspiera organizacje pozarządowe zajmujące się chorymi ze schorzeniami wątroby.

W działalności organizacyjnej – jest koordynatorem programów lekowych dotyczących terapii zakażeń wirusem zapalenia wątroby typu C i typu B a także organizatorem szkolenia podyplomowego lekarzy stażystów w stałym miejscu swojej pracy.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Dorobek naukowy dr n. med. Olgi Troniny jest dorobkiem wartościowo poznawczym i zdywersyfikowanym na konsekwencje kliniczne przewlekłych, aktywnych zakażeń wirusami zapalenia wątroby typu B (HBV) lub C (HCV) ze szczególnym wyróżnieniem raka wątrobowokomórkowego rozwijającego się u chorych z pozapalną marskością wątroby. W swoich badaniach podejmowała zagadnienia epidemiologii, progresji choroby wątroby i ewentualnej przemiany nowotworowej oraz diagnostyki, tak trudnej w ocenie stanu zdrowia chorego z marskością wątroby. Niezwykle cenne opublikowane badania dotyczą terapii przewlekłego zakażenia HCV lekami o bezpośrednim oddziaływaniu na cykl życiowy wirusa typu C (HCV) Analizowała także skuteczność terapii chorych z rakiem wątrobowo – komórkowym.

Pragnę także podkreślić, że przedstawiony dorobek naukowy świadczy o głębokiej wiedzy Habilitantki, umiejętności wyboru najważniejszych problemów poznawczych w problemach hepatologii zachowawczej i zabiegowej oraz konsekwencji pozwalającej na realizację zamierzeń poznawczych. Dająca się łatwo odczytać rzetelność w przygotowaniu i prowadzeniu pracy badawczej i dydaktycznej, solidność oraz przejrzyste przygotowanie dokumentacji świadczą o odpowiednim przygotowaniu Kandydatki na samodzielnego pracownika nauki.

Na podstawie przeprowadzonej analizy stwierdzam, że dorobek naukowy dr Olgi Troniny spełnia wymogi zawarte w art. 219, Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 20 lipca 2018 r. (z późn. zm.).

W związku z powyższym wnoszę o nadanie Kandydatce dr n. med. Oldze Troninie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie medycyna.

Prof. dr hab. n. med. Anna Boroń – Kaczmarek

Kraków 16 maja 2024 r.